

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **OSP, spol. s r.o.**
sídlem Okružní 394, Moravský Krumlov
zastoupen advokátem JUDr. Radkem Adámkem
sídlem Cihlářská 19, Brno

proti

žalovanému: **Energetický regulační úřad**
sídlem Masarykovo náměstí 91/5, Jihlava

o žalobě proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 11. 1. 2022,
č. j. 00664-13/2021-ERU

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalobce podanou žalobou brojí proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu (dále jen „Rada žalovaného“) ze dne 11. 1. 2022, č. j. 00664-13/2021-ERU (dále jen „napadené

rozhodnutí“), kterým Rada žalovaného rozhodla o rozkladu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 4. 2021, č. j. 00664-6/2021-ERU (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“).

2. Prvostupňovým rozhodnutím žalovaný uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 91a odst. 1 písm. o) zákona č. 458/2000 Sb. o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění účinném do 31. 12. 2020 (výrok I.). Skutkovou podstatu přestupků naplnil žalobce tím, že v rozporu s § 68 odst. 3 energetického zákona prováděl dne 2. 6. 2020 v ochranném pásmu plynárenského zařízení v katastrálním území Pohořelice nad Vltavou, na pozemku parc. č. 387/9, prostřednictvím strojního mechanismu zemní práce, v důsledku kterých došlo k poškození středotlakého plynovodu IPE DN 90. Žalobci byla za spáchání tohoto přestupků uložena pokuta ve výši 124 000 Kč (výrok II.) a dále povinnost nahradit náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč (výrok III.).
3. Rada žalovaného napadeným rozhodnutím rozklad proti prvostupňovému rozhodnutí zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby

4. Z podané žaloby vyplývá, že žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí z důvodu nepřiměřené výše uložené pokuty, která je v rozporu se zákonnými kritérii pro ukládání správních sankcí.
5. K uložení pokuty podle žalobce došlo mechanicky, aniž by žalovaný zohlednil všechny polehčující okolnosti, jak mu ukládá zákon. Konkrétně žalobce poukazuje na svoji spolupráci na nápravě škody, neprodlenou úhradu újmy vzniklé provozovateli distribuční soustavy (ještě před zahájením kontroly ve věci poškození plynárenského zařízení), jakož i na spolupráci se žalovaným, na svůj postoj k přestupkovému řízení a také na svůj kritický náhled na vzniklou událost. Žalobce bezodkladně přijal kroky, aby se minimalizovalo opakování vzniku poškození plynárenského zařízení či jiné technické sítě a výsledky svého interního šetření sdělil žalovanému. Žalobce tedy sám a dobrovolně bez donucení či hrozby správního řízení uznal svou vinu a uhradil jím způsobenou škodu. Správní orgány nijak nevzaly v potaz, že se ze strany žalobce za jeho více než 30letou existenci jedná o první případ spáchání přestupku poškození energetického zařízení. Žalobce již svou výchovnou lekci dostal a staví se ke svému jednání kriticky. Není tedy na něj zapotřebí působit výchovnou funkcí pokuty.
6. Dále žalobce namítá, že studiem rozhodovací praxe žalovaného zjistil, že pásmo pokut aktuálně ukládaných je v rozmezí 60 000 až 80 000 Kč, pokuta ve výši 124 000 Kč je tak sama o sobě nepřiměřeně vysoká a excesivní.
7. Správní orgány podle žalobce nevzaly v potaz, že v době škodné události se žalobce z důvodu pandemie onemocnění COVID-19 musel jako všichni podnikatelé vyrovnávat s mimořádnými opatřeními a s finančními dopady spojenými s pandemií, které více či méně zasáhly celý podnikatelský sektor.
8. Z výše uvedených důvodů má žalobce za to, že v daném případě by mělo být od pokuty upuštěno či by měla být uložena na dolní hranici.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě navrhuje podanou žalobou zamítnout, jelikož vznesené námitky považuje za nedůvodné. Dále odkazuje na napadené rozhodnutí a argumentuje k jednotlivým žalobním bodům.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a jedná se o žalobu přípustnou. Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání za splnění zákonných podmínek (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Při přezkoumání žalobou napadeného rozhodnutí vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích uplatněných žalobních bodů, jakož i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlížet z úřední povinnosti, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
11. Energetický zákon v § 68 v rozhodném znění stanovil, že plynárenská zařízení jsou chráněna ochrannými pásmy k zajištění jejich bezpečného a spolehlivého provozu (odst. 1). Ochranným pásmem se pro účely tohoto zákona rozumí souvislý prostor v bezprostřední blízkosti plynárenského zařízení a energetický zákon stanoví rozměry ochranných pásem u jednotlivých plynárenských zařízení (odst. 2). V ochranném pásmu je zakázáno provádět činnosti, které by mohly ohrozit plynárenská zařízení, jejich spolehlivost a bezpečnost provozu. Při provádění veškerých činností v ochranném pásmu i mimo ně nesmí dojít k poškození plynárenského zařízení (odst. 3). Pokud právnická nebo podnikající fyzická osoba poruší právě uvedený zákaz vymezený v § 68 odst. 3 citovaného zákona, dopustí se přestupku [§ 91a odst. 1 písm. o)], za nějž se uloží pokuta do 15 000 000 Kč (§ 91a odst. 7).
12. Ze správního spisu vyplývá, že zaměstnanec žalobce prováděl dne 2. 6. 2020 strojově výkopové práce v katastrálním území Pohořelice nad Vltavou, na pozemku parc. č. 387/9, v souvislosti se stavbou „Novostavba 10 BD – Rezidence Malý Vinohrad – BD B2 – Pohořelice“. Před zahájením prací nebylo vydáno stanovisko správce plynárenského zařízení ani provedeno vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu. K poškození plynárenského zařízení došlo, když zaměstnanec žalobce na pozici mistr stavební výroby, zadal nesprávný pokyn k výkopu, protože se domníval, že si polohu plynovodu pamatuje z dřívějšíka. Vzniklé poškození bylo bezprostředně nahlášeno místně příslušnému správci plynárenského zařízení, který zajistil jeho následnou opravu. V důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 3 142 m³ plynu do ovzduší za dobu 60 minut a k přerušení dodávky plynu 46 konečným zákazníkům (kategorie domácnost) po dobu 6 hodin. Náklady spojené s opravou plynárenského zařízení a únikem plynu byly uhrazeny žalobcem.
13. V dané věci vzal soud z podkladů správního řízení za prokázané a mezi účastníky řízení není sporu o tom, že skutková podstata přestupku ve smyslu § 91a odst. 1 písm. o) energetického zákona byla v případě předmětného poškození plynárenského zařízení naplněna.
14. Žalobce dovozuje nezákonnost napadeného rozhodnutí ve výši a v nedostatečném odůvodnění uložené pokuty, resp. v nedostatečném zohlednění polehčujících okolností.
15. Správní orgán v prvostupňovém rozhodnutí na str. 5 a násl. uvedl, že žalobci bylo v daném případě možné uložit trest ve formě pokuty nebo napomenutí. Pro uložení správního trestu ve formě napomenutí žalovaný neshledal důvod zejména s ohledem na povahu přestupku, neboť takový trest by byl nepřiměřeně nízký. Správní orgán proto v daném případě

vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné uložit správní trest ve formě pokuty, což zcela odpovídá rozhodovací praxi v obdobných nebo shodných případech. Rovněž konstatoval, že vzhledem k povaze a závažnosti přestupku a jeho následkům a rozhodovací praxi v obdobných nebo shodných případech nebude v dané věci aplikován institut upuštění od správního trestu dle § 43 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky. V důsledku jednání žalobce došlo k poškození středotlakého plynovodu, tedy, z hlediska energetického, zařízení většího významu, což správní orgán hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku. Tuto skutečnost hodnotil jako okolnost zvyšující závažnost přestupku i proto, že středotlaký plynovod podléhá jiným legislativním a technickým požadavkům (požadavky na materiál, hloubku uložení, tlakování, trasování, ochranné prvky apod.), než např. plynovodní přípojky, a tudíž je poškození takového plynárenského zařízení závažnější. Jako okolnosti zvyšující závažnost přestupku správní orgán hodnotil i to, že v důsledku poškození plynárenského zařízení došlo k úniku 3 142 m³ plynu do ovzduší a k přerušení dodávky plynu 46 konečným zákazníkům.

16. Skutečnost, že žalobce prováděl zemní práce v ochranném pásmu plynárenského zařízení strojně, bez stanoviska správce plynárenského zařízení nebo provedení vytyčení polohy plynárenského zařízení v terénu, hodnotil správní orgán jako přitěžující okolnost. Úhradu způsobené škody provozovateli distribuční soustavy hodnotil jako polehčující okolnost. Skutečnost, že žalobce nebyl v poslední době evidován v rámci žádného jiného správního řízení za porušení zákona ve věcné působnosti žalovaného, správní orgán posoudil jako výrazně polehčující okolnost.
17. Dále je z prvostupňového rozhodnutí patrné, že se správní orgán při stanovení výše pokuty zabýval také otázkou majetkových poměrů žalobce. Jelikož žalobce své majetkové poměry ani přes výzvu žalovaného nedoložil, vycházel správní orgán z podkladů dostupných z veřejného rejstříku. Mimo jiné zjistil, že dle Výkazu zisku a ztráty ke dni 31. prosince 2018 tržby žalobce z prodeje výrobků a služeb činily 276 224 000 Kč, tržby za prodej zboží činily 17 907 000 Kč, výsledek hospodaření za toto účetní období činil 24 088 000 Kč a čistý obrát za účetní období činil 305 512 000 Kč.
18. Správní orgán uložil žalobci pokutu ve výši 140 000 Kč, tj. méně než 1 % z maximální zákonné výše pokuty. Ke stanovení výše pokuty uvedl, že je zcela přiměřená míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem, zejména s ohledem na množství odpojených zákazníků a uniklého plynu a skutečnosti, že žalobce prováděl zemní práce bez stanoviska správce plynárenského zařízení a bez vytyčení přesné polohy plynárenského zařízení v terénu, nadto jako profesionál v oboru provádění stavebních prací. Pokuta byla zároveň stanovena v takové výši, aby byla způsobila vyvolat citelný zásah do majetkové sféry žalobce a plnila jak represivní, tak preventivní funkci. Správní orgán rovněž poznamenal, že pokuta byla uložena ve výši odpovídající jeho rozhodovací praxi v obdobných nebo shodných případech.
19. Rada žalovaného v napadeném rozhodnutí (viz str. 5 a násl.) uvedla, že v daném případě nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by intenzitu společenské škodlivosti protiprávního jednání žalobce snižovaly natolik, že by její míra byla nižší než nepatrná. Pokuta za předmětný přestupek neodráží pouze majetkové škody, ale ve smyslu represivní funkce postihuje nežádoucí a potenciálně vysoce nebezpečná jednání škodlivá pro energetickou infrastrukturu. Základní míra společenské škodlivosti je dána již jen tím, že k porušení plynárenského zařízení vůbec došlo. Jednalo se přitom o poškození významnějšího plynárenského zařízení z hlediska počtu dočasně odstavených zákazníků, množství uniklého

plynu do ovzduší a době přerušení dodávek plynu. Rada žalovaného dále poukázala na represivní a výchovný účel pokuty s tím, že pouze pokuta představující citelný zásah do majetkové sféry pachatele povede k dosažení účelu trestu z hlediska individuální a generální prevence. V daném případě nelze odhlédnout od toho, že způsob provádění prací, při kterých došlo k poškození plynárenského zařízení, má významný dopad do výše uložené pokuty. V případě činnosti přímo v ochranném pásmu je namístě dbát zvýšené opatrnosti a potenciálně či skutečně škodlivé jednání je třeba hodnotit přísněji. V daném případě nebylo ani plynárenské zařízení v terénu při samotných zemních pracích viditelně vytyčeno. Žalobce spoléhal na to, že si polohu plynárenského zařízení pamatuje již z dřívějšího a zařízení nepoškodí. Podstoupil tak výrazné riziko vzniku protiprávního následku. Rada žalovaného také konstatovala, že jako polehčující okolnosti žalovaný posoudil následující skutečnosti. Žalobce v plné výši uhradil škodu a nebylo s ním vedeno žádné jiné správní řízení za porušení zákona ve věcné působnosti žalovaného. Rada žalovaného nepřisvědčila tvrzením žalobce ohledně rdousícího efektu pokuty v době pandemie COVID-19, neboť žalobce svá tvrzení nijak neprokázal, nadto žalobce ani nedoložil své majetkové poměry, ačkoli k tomu byl žalovaným vyzván. Rada žalovaného doplnila, že z veřejně dostupného Výkazu zisku a ztráty za rok 2020 dosáhl žalobce za rok 2020 výsledku hospodaření ve výši 40 000 000 Kč. Uložená sankce tedy nemůže být pro žalobce likvidační. Rada žalovaného dospěla k závěrům, že žalovaný výši uložené pokuty řádným a přezkoumatelným způsobem odůvodnil, přičemž uložená pokuta je zcela v souladu se současnou rozhodovací prací a je také přiměřena závažnosti vytýkaného jednání, především následkům a nedostatečné míře opatrnosti, s níž si žalobce počínal.

20. Správní orgány dále žalobce upozornily na možnost požádat o rozložení pokuty na splátky či o posečkání úhrady pokuty.
21. S ohledem na výše uvedené krajský soud nemůže přisvědčit námitkám žalobce, že žalovaný při stanovení výše pokuty nezohlednil jako polehčující okolnost úhradu vzniklé škody nebo skutečnost, že se u žalobce jedná o první případ spáchání přestupku spočívajícího v poškození energetického zařízení.
22. Krajský soud nesouhlasí s žalobní argumentací, že žalovaný měl zohlednit ve prospěch žalobce uznání viny a přijetí opatření, aby k dalšímu pochybení již nedošlo. Takové počínání žalobce je předpokladem pro to, aby nebyl shledán vinným za totožný přestupek i v budoucnu, nikoli polehčující okolností. Žalobce je povinen veškeré činnosti provádět v souladu se zákonem tak, aby nedocházelo k poškození energetických zařízení. Rovněž žalobcem namítané poskytování součinnosti ve správním řízení není polehčující okolností, neboť jde o zákonnou povinnost žalobce.
23. Krajský soud neshledal důvodnou ani žalobní námitku stran nepřiměřenosti sankce.
24. Předně je třeba připomenout, že ukládání pokut za správní delikty podléhá volnému správnímu uvážení (diskrečnímu právu správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, resp. volit některé z více možných řešení, která zákon dovoluje. Na rozdíl od posuzování otázek zákonnosti, jimiž se soud musí při posuzování správní věci k žalobní námitce zabývat, je oblast správní diskrece soudní kontrole prakticky uzavřena. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkoumání lze jen potud, překročil-li správní orgán zákonem stanovené meze tohoto uvážení anebo správní orgán volné uvážení zneužil (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 8. 2003, č. j. 6 A 96/2000-62, či rozsudek ze dne 20. 12. 2012, č. j. 1 Afs 77/2012-46). Role

správního soudu při přezkumu uložené pokuty je do značné míry limitována. Ukládání pokut za správní delikty má vycházet z komplexního vyhodnocení různých skutkových i právních aspektů konkrétního a individualizovaného jednání pachatele přestupku. Takové vyhodnocení musí být založeno na dostatečně zjištěném skutkovém stavu. Správní orgán se musí pohybovat v zákonných mezích, vzít v úvahu zákonná hlediska pro určení výše pokuty a zohlednit všechny podstatné okolnosti (např. povahu jednání a jeho následky či poměry pachatele) v jejich vzájemné souvislosti, tak, aby pokuta byla přiměřená přestupku. Soudní přezkum ukládání pokut se soustředí na to, zda správní orgán dostal těmito požadavkům. Správní soud nemá pravomoc vstupovat do role správního orgánu a vyhodnocení věci správním orgánem nahrazovat uvážením soudcovským, tedy například sám rozhodovat, jaká sankce (co do druhu a výše) by měla být uložena (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 11. 2005, č. j. 1 As 30/2004-82, ze dne 19. 12. 2013, č. j. 2 As 130/2012-20, č. 2992/2014 Sb. NSS, nebo ze dne 2. 6. 2022, č. j. 2 As 38/2022-45).

25. Způsob stanovení sankce a její výše byly v dané věci řádně odůvodněny a žalovaný vyhodnotil veškerá relevantní zákonná kritéria rozhodná pro její uložení. Při určení druhu a výměry správního trestu postupoval dle § 37 a násl. zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), povaha a závažnost přestupku byla hodnocena v souladu s § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky za současného posouzení polehčujících a přitěžujících okolností ve smyslu § 39 a § 40 tohoto zákona. Kritéria pro uložení sankce žalovaný pouze nevyjmenoval, ale provedl též jejich základní aplikaci, a tedy náležitou individualizaci na případ žalobce (viz str. 5 a násl. prvostupňového rozhodnutí). Odůvodnění uložené pokuty současně obsahuje přihlédnutí k oběma základním funkcím pokuty za spáchání protiprávních jednání, tj. funkci preventivní a represivní.
26. Závažnost protiprávního jednání, za které byl žalobce v projednávané věci sankcionován, je obecně vyjádřena horní hranicí sazby pokuty, kterou zákon s tímto jednáním spojuje a která podle § 91a odst. 7 energetického zákona činí 15 000 000 Kč. Žalobci uložená pokuta představuje necelé 1 % z maximální možné sazby a nelze tedy hovořit o výši pokuty zjevně nepřiměřené skutkovým zjištěním. Žalobce proto nedůvodně vytýká žalovanému, že neuložil pokutu „na dolní hranici“.
27. Správní orgány rovněž zkoumaly majetkové poměry žalobce, aby nedošlo k uložení likvidační pokuty, a to na základě podkladů dostupných z veřejného rejstříku (viz str. 6 a 7 prvostupňového rozhodnutí a str. 7 napadeného rozhodnutí). Co do prokázání osobních a majetkových poměrů se očekává též důkazní aktivita ze strany žalobce, pokud tvrdí, že je pro něj uložená pokuta příliš zásadním zásahem do majetkové sféry či likvidační (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 7. 2018, č. j. 2 As 425/2017-33, odst. 28). Avšak žalobce v tomto ohledu svoje majetkové poměry nijak blíže nespecifikoval ani nedoložil. Pouze obecně argumentoval dopady pandemie onemocnění COVID-19, což je pro vyhodnocení případného likvidačního charakteru uložené pokuty nedostatečné.
28. Ze závěrů soudu o přiměřenosti sankce (vzhledem k závažnosti jednání žalobce i vzhledem k jeho poměrům) implicitně vyplývá, že upuštění od uložení pokuty by za těchto okolností pro jednání žalobce nebylo dostatečně přiměřeným trestem. Žalovaný přesvědčivě zdůvodnil, že pochybení žalobce není pouze nepodstatné. Ani uhrazení škody a kritický postoj žalobce k jeho jednání nemají za následek oslabení výchovné funkce pokuty v takové míře, aby to způsobilo upuštění od jejího uložení. Krajský soud poznamenává, že sankce nemá působit výchovně jen ve vztahu k pachateli přestupku, ale musí preventivně působit i

na ostatní. Je nutné rovněž připomenout, že pokuta musí představovat znatelný finanční postih do majetkové sféry pachatele a musí obsahovat i represivní složku. Pokud by tomu tak nebylo, postrádalo by ukládání pokut smysl.

29. Pokud jde o žalobcem namítaný rozpor s rozhodovací praxí žalovaného, pak žalobce svá tvrzení ohledně aktuálně ukládaných pokut v rozmezí 60 000 až 80 000 Kč blíže nerozvedl, ničím je nepodložil, ani k tomu nenavrl žádné důkazy. Krajskému soudu nepřisluší, aby v tomto směru nahrazoval žalobcovu procesní aktivitu, a to s ohledem na zásadu rovnosti účastníků řízení. Dané námitky tak nelze přisvědčit.
30. Ve vztahu k procesnímu podání žalobce ze dne 9. 2. 2024 Krajský soud v Brně doplňuje, že kromě poukazu na obecné těžkosti soukromého sektoru v době pandemie onemocnění COVID (s touto námitkou se soud vypořádal shora) žalobce ve smyslu řádně ve lhůtě uplatněné žalobní argumentace (týkající se tvrzení o nedostatečném zohlednění polehčujících okolností dané věci) doplnil, že k omezení dodávky plynu v důsledku jím způsobené havárie došlo pouze v rozsahu šesti hodin, a to navíc v létě, přičemž v budově č. p. 1097 je plyn využíván pouze k ohřevu TUV a vytápění. Touto námitkou vznesenou i v rámci rozkladu proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí se rada žalovaného zabývala v žalobou napadeném rozhodnutí na straně 6, kde mj. ve vztahu k této námitce uvedla, že při rozhodování o výši uložené pokuty je třeba zohledňovat i ochranu jiných zájmů, například veřejného zájmu na nepřerušnosti dodávky plynu či zájmu na provádění stavebních prací odpovědným způsobem, aby nedocházelo k poškozování energetické infrastruktury. Pokuta za předmětný přestupek neodráží pouze majetkové škody, ale ve smyslu represivní funkce postihuje nežádoucí a potenciálně vysoce nebezpečná jednání škodlivá pro energetickou infrastrukturu, přičemž se jedná o ochranu bezpečného a spolehlivého provozu energetických zařízení a je v zájmu společnosti, aby počet zásahů, které jsou způsobitelné jejich bezpečný a spolehlivý provoz negativně ovlivnit, byl trvale snižován nezávisle na ročním období. Žalovaný uvedl, že tvrzení, že omezení dotčených zákazníků nebylo nijak podstatné, neboť k poškození plynárenského zařízení došlo v létě, je proto nutno odmítnout. Již samotné poškození plynárenského zařízení vyvolává nebezpečnou situaci způsobitou ohrožit život a zdraví osob, případně způsobit další majetkové škody. V dané věci se jedná o poškození významnějšího plynárenského zařízení a přerušení dodávek plynu po dobu šesti hodin patří spíše k dalším. Vypořádání uvedené námitky žalovaným nepřekračuje meze správní úvahy a soud s tímto hodnocením souhlasí. Pokud jde o námitku, že z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí nevyplývá, z jakých důkazů učinil správní orgán zjištění o omezení dodávky pro 46 bytů, pak se jedná o námitku v žalobě neuplatněnou, mající vztah pouze k přitěžujícím okolnostem, které byly ze strany žalovaného při vyměření pokuty vzaty v úvahu (zjištění ohledně přitěžujících okolností žalobce v žalobě nenapadal). Žalobce sám v žalobě uvádí, že žalovaný v rozhodnutí rozsáhle popisuje skutková zjištění, která žalobce v podstatě nerozporuje, avšak má proti němu, že nezohlednil žádnou z polehčujících okolností dané věci. Přesto k této námitce uvádí nad rámec nutného odůvodnění soud následující. Žalovaný se danou námitkou uplatněnou též v rámci rozkladu proti prvostupňovému správnímu rozhodnutí náležitě zabýval, a to na straně 6 rozhodnutí rady. Zde žalovaný uvedl, že žalobce doručil při doplnění rozkladu žalovanému předávací protokoly některých bytů v domě č.p. 1096, které jsou datovány pozdějším dnem, než kdy došlo k poškození plynárenského zařízení, jedná se v daném případě tolik o tři byty. Žalovaný dále uvedl, že údaj o množství odpojených zákazníků byl vzat z Protokolu o narušení ochranného nebo bezpečnostního pásma plynárenského zařízení č. 810000588780, ve kterém je uvedeno, že počet odstavených odběratelů v době

poškození plynovodu byl 46 bez další specifikace. Protokol o narušení je založen v kontrolním spise, který je součástí správního spisu. Žalovaný dále uvedl, že počet zákazníků postižených omezením dodávky se určuje podle počtu odběrných míst, k nimž je přívod plynu přerušen bez ohledu na to, zda v těchto odběrných místech reálně odběr plynu probíhá, či nikoliv; závěr o přerušení dodávek plynu desítkám zákazníků zpochybněn nebyl. Řešená žalobní námitka je jak opožděná, tak nedůvodná a s úvahou žalovaného uvedenou v žalobou napadeném rozhodnutí se Krajský soud v Brně ztotožňuje.

V. Závěr a náklady řízení

31. Krajský soud na základě všech výše uvedených skutečností a úvah neshledal žalobu důvodnou, proto ji postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., dle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, však žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, a proto mu je nelze přiznat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 15. 2. 2024

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu